

Thomas Herzog svájci születésű, magyar gyökerekkel rendelkező karmester ütőhangszereken tanult, majd elvégezte a zeneszerzés és karmester szakot is. 1997-ben elnyerte a Lausanne-i Kamarazenekar fiatal zeneszerzők számára kiírt verseny első helyezését. 2014 óta a Bázeli Színház balettkarmestere, ahol olyan koreográfusokkal dolgozott együtt különböző produkciókban, mint Stephan Thoss, Stijn Celis, Johan Inger, Pontus Lidberg, Jeroen Verbruggen és Richard Wherlock. Szintén Bázelen 17 egymást követő évben vezényelte a hagyományos szilveszteri hangversenyt. Rendszeres vendégkarmestere a drezdai Semperopernek, és számos szimfonikus zenekar, köztük a Württembergi Filharmonikusok, a Bázeli Szimfonikusok, a Berni Szimfonikus Zenekar, a Ciprusi Szimfonikus Zenekar, az uruguayi Montevideoi Szimfonikusok élén is állt, Magyarországon pedig vezényelte Szeged, Miskolc és Szombathely szimfonikus zenekarait, de volt vendégkarmester a Magyar Rádió Zenekaránál és a pécsi Pannon Filharmonikusoknál is. 2019 óta visszatérő vendég a Magyar Állami Operaházban, ahol a nagy klasszikus balettek – A diótörő, Don Quijote, Giselle – mellett olyan kortárs alkotásokat is dirigált, mint A Pygmalion-hatás. Herzog a balett mellett szívesen foglalkozik a spanyol zenével, különösen közel áll hozzá a zarzuela repertoár.

Következik

NOVEMBER 22.

szombat 9.30 és 11 h (választható), Korzó Zeneház

SZOMBATI MATINÉKONCERTEK/1

Mi is az a szimfónia?

karmester és műsorvezető: Somorjai Péter

DECEMBER 2.

kedd 19.30 h, Szegedi Nemzeti Színház

VASZY/3

Pál Tamás 50

közreműködők: Cséhi Antal, Réti Anikó, Altorjay Tamás, László Boldizsár, Leszkó Balázs, Kiss András, Horák Renáta, Bita Boglárka, Bačík Zoltán, Borbély Jácint, Büte László, Görbe Norbert, Makkos Ámbrus, Moztic Adrián, Piskolti László, Talctovics Milán, Süli Tamás
Vaszy Viktor Kórus (karigazgató: Gyüdi Sándor)
vezényel: Pál Tamás

JANUÁR 10.

szombat 9.30 és 11 h, Korzó Zeneház

SZOMBATI MATINÉKONCERTEK/2

Jazz és klasszikus határán

karmester és műsorvezető: Dubóczky Gerőly

JANUÁR 17.

szombat 9.30 és 11 h, Korzó Zeneház

CSOKIMATINÉ/2

Diótörő

közreműködők: a Kövér Béla Bábszínház művészei
karmester és műsorvezető: Pál Tamás

JANUÁR 20.

kedd 19.30 h, KISSZÍNHÁZ

ESTERHÁZY/1

A Bach-család

szólista: Péter Dóra – csembaló
hangversenymester: Kalló Zoltán

Koncertjeinkre jegyek válthatók online a jegymester.hu oldalon, személyesen a Filharmónia szegedi jegyirodájában (Klauzál tér 7, az iroda nyitvatartásáról kérjük tájékozódni a Filharmónia honlapján!), vagy koncert előtt egy órával a helyszínen.

Keressék műsorfüzetünket a 2025/2026-os évad bérletes koncertajánlatával a Filharmónia szegedi jegyirodájában vagy a Korzó Zeneházban!

Kövessen minket
a facebookon is!

SZEGEDI
SZIMFONIKUS
ZENEKAR

FILHARMÓNIA MAGYARORSZÁG
– SZEGEDI IRODA
H-6720 Szeged, Klauzál tér 7.
Telefon: 62/425-260, 30/913-0307

**SZEGEDI
SZIMFONIKUS
ZENEKAR**

Találkozunk a zenében!
2025/26

2025. NOVEMBER 18.

kedd 19.30 h, Szegedi Nemzeti Színház
FRICSAY-BÉRLET/2

■ **J. Turina: Fantasztikus táncok**

■ **H. Villa-Lobos: Gitárverseny**

■ **M. de Falla: A háromszögletű kalap**
– balettzene

szólista: Csáki András – gitár,
Laczkó Boglárka – mezzoszoprán

vezényel: Thomas Herzog (Svájc)

**Latin
temperamentum**

Joaquín Turina (1882–1949) a dél-spanyolországi Seville-ben született. Zeneileg korarérett volt, 14 évesen adta első nyilvános zongorastjét, egy évvel később pedig már komponált. Szülei kezdetben ragaszkodtak hozzá, hogy Seville-ben tanuljon orvostudományt, de tudta, hogy igazi hivatása a zene. Felhagyva az orvoslással, 1902-ben Madridba költözött, hogy folytassa zenei tanulmányait, majd 1905-ben Párizsba, ahol Moritz Moszkowskinnál zongorázni, Vincent d'Indynél pedig zeneszerzést tanult. Emellett barátságot kötött néhány vezető francia zeneszerzővel, köztük Debussy-vel és Ravellel. Csodálta és tanulmányozta műveiket; zenéjének nagy részében kétségtelenül felfedezhetők az impresszionizmus árnyalatai. Legnagyobb hatással azonban két másik, akkoriban Párizsban élő spanyol zeneszerző, Manuel de Falla és Isaac Albeniz voltak rá. Ők bátorították a spanyol nemzeti stílus átvételére. Az első világháború kezdetén visszatért Madridba, hogy illusztris karriert kezdjen zongoristaként, karmesterként, zeneszerzőként, kritikusként és professzorként. Turina több mint száz művet írt, a szimfonikus zenétől kezdve operákon, zongoradarabokon, vokális műveken, baletteken és számos kamarazenén át. Zenéjének nagy része a hagyományos spanyol népdalok és táncritmusok hatását mutatja, miközben a francia impresszionizmus elemeit is beépíti. Turina a spanyol zenei nacionalizmus része volt, amely a romantikus korszak végén nyilvánult meg.

Danzas fantásticas Op. 22 darabjának eredeti zongoraváltozata 1919-ből származik. A zenekari változat ajánlása a zeneszerző feleségének, Obdulia Garzónnak szült, és ősbemutatójára 1920. február 20-án került sor Madridban, az Orquesta Filarmónica de Madrid előadásában. A zongoraváltozat premierjére csak 1920 júniusában került sor. A zenét a sevillai író, José Mas egy novellája ihlette. A novellából vett idézetek az egyes táncok elején szerepeltek a kottában. Mindegyik tétel Spanyolország egy-egy régiójából származó néptánc ritmusát és dallami gesztusait mutatja be. Turina kijelentette: „Az epigráfia egy regényből származnak: José Mas La orgia című művéből; ez nem jelenti azt, hogy az irodalmi témának bármi köze lenne a zenéhez. A három felirat egyszerűen valamilyen módon kapcsolódik a három tánc zenei és bizonyos értelemben koreográfiai lényegéhez. Ritmusban kifejezett lelkiállapotok, az örök kontraszt törvényének megfelelően.”

Az I. tétel egy élénk jota Aragóniából, Spanyolország északi részén. A regényből idézett szöveg: „Úgy tűnt, mintha azon a páratlan képen az alakok egy virág kelyhében mozogtak volna.”

A II. tétel egy tánc (zortziko) Baszkföldről, szintén Spanyolország északi részéből. Az idézett szöveg pedig: „A gitár húrjai a keserűség súlya alatt tehetetlen lélek siralmát szólaltatták meg.”

A III. tétel Dél-Spanyolországból, Andalúziából származó tánc (farruca), amely a cigány flamenco hagyományhoz kapcsolódik. Az idézet hozzá így szól: „A virágok parfümjé összeolvadt a kamilla illatával, és a keskeny kelyhek mélyéből, melyeket a semmihez sem fogható bor töltött meg, az öröm tömjénként szállt fel.”

Maga Turina így vallott művészetéről: „Szerelemről és bánatról akarok énekelni, az andalúz szellemnek azt a kis szegletét keresve, amely a tágabb világra tekint; életem egy részét álmódosva éltem le, mert zenészként szeretem a dallamokat. Ott a tragédia elveszíti szív-szaggaató életét, a tánc tisztábbá válik, és a bor csak illat. Nem ülhetek a zongorához egy transzcendentális dallammal. Azt éneklek, ami tetszik, és választ érzek rá.” (forrás: https://repertoire-explorer.musikmph.de/wp-content/uploads/vorworte_prefaces/4258.html Karl Hinterbichler, Új-Mexikói Egyetem, 2019)

Heitor Villa-Lobos (1887–1959) a brazil és a dél-amerikai zene jelentős alakja. Európai tanulmányai után hazatérve az ország zeneoktatásának vezéregyénisége lett. Minden hagyományos zenei műfajban komponált, de hatással volt rá a brazil népzene is. Klasszikus gitárra talán legjelentősebb műve a 12 etűdöt tartalmazó sorozata.

Bozói Andrea gitárművész így jellemzi a szerzőt és művét: „Heitor Villa-Lobos egy interjú során kinyilvánította: munkásságát úgy tekint, mint a brazil zene különböző rétegeinek szintézisét. Szülőhazájának sokféle népzenei stílusát gyűjtő-utak során ismerte meg, úgy a bennszülöttekét, mint a nagyvárosokban élő fehérekét és négerekét. Európai tanulmányai után hazatérve összegezte tapasztalatait. Kimeríthetetlen ötletgazdagsága, energiája Dél-Amerika és a világ fontos zenei egyéniségei közé emelik. Erről meggyőződhetünk több mint kétezer művet létrehozó munkássága kapcsán. Az európai repertoárban ritkán játszott művek között fontos szerepet töltenek be a klasszikus gitárra írott művei, melyek a hangszer 'irodalmának' új távlatokat nyitó darabjai. Ezekben belül is a legfontosabb talán a **Concerto**, mely poliritmiájával, különlegesen harmonizált, széles dallamíveivel, izgalmas világba vezet. A két energikus, szélső tétel között kidomborodik a lassú tétel lírai szépsége és a kadenciában magára maradó gitár virtuozitása. A mű érdekes hangzásvilága ellenére sem idegen számunkra, hiszen a szerző, hosszú párizsi tartózkodása

alatt, magába szívta a két világháború közötti Európa művészeti irányzatait, melyeket – hazájába visszatérve – sikeresen ötvöztött az ottani sokszínű zenei hatásokkal. Méltán tarthatjuk tehát jogosnak Heitor Villa-Lobos kijelentését: *Brazil folklór? Az én vagyok!*”

Manuel de Falla (1876–1946) spanyol zeneszerző **A háromszögletű kalap** című táncjátéka Pedro Antonio de Alarcón azonos című regénye alapján készült 1917 és 1919 között. A mű Szergej Gyagilev megrendelésére készült, híres párizsi Orosz balettje számára. A zene a spanyol kultúrából merít, és a történet arról szól, hogy egy kormányzó megpróbálja elcsábítani a molnár feleségét, de a molnár furfangos módon túljár a helytartó eszén. Végleges változatát 1919. július 22-én mutatták be a Londoni Alhambra Színházban, a díszleteket és a kosztümöket a honfitárs Pablo Picasso tervezte.

„A vidám és borsos történet szellemes csattanókkal megtűzdelve mutatja be egy felfuvalkodott helytartó csúfos kudarcat. A helytartót – illetve rajta keresztül a hivatalos hatalmat – ennek háromszögletű kalapja jelképezi. Ez a kalap ad viselőjének módot és lehetőséget arra, hogy a szép ifjú molnárné férjét egy napra letartóztassa, ilyen módon remélve zavartalan légyotot a menyecskével. A ravasz molnárné előbb csábos táncával megszedíti a helytartót, majd ügyesen kisklik karjai közül és elfut. A felhevült udvarló, miközben üldözi zsákmányát, a malom patakjába esik. Elázva, megalázva, megszegyenülten keres menedéket a molnár ágyában, miközben nedves ruhái odakint száradnak. A molnár, aki időközben váratlanul hazatér, átlátja a helyzetet, bosszúból magára ölti a helytartó száradó ruháit, a falra pedig a következő sokatmondó üzenetet írja, mielőtt elmenne: a kend felesége sem csúnyább, mint az enyém! (forrás: filharmonikusok.hu)

Csáki András Liszt Ferenc-díjas gitárművész a magyar gitáros élet meghatározó művésze. 2007-ben diplomázik kitüntetéssel a Zeneakadémián. Ezt követően a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Doktori Iskolájában DLA fokozatot szerez. Diploma után Los Angelesben a University of South California Thornton School of Music-on végez posztgraduális tanulmányokat. Zeneakadémistaként két alkalommal köztársasági ösztöndíjas és háromszor nyeri el a Fischer Annie-ösztöndíjat. 2009-ben megkapja a Prima Primissima Alapítvány Junior Prima zeneművészeti díját. 2010-ben Márciusi Ifjak Díjjal tüntetik ki. 2015-ben az Ágai Karola és Szendrey-Karper László Emlékérem első gitárművész kitüntetettje. 2022-ben

Liszt Ferenc-díjban részesül. 2016-ig 30 nemzetközi verseny díjazottja, melyek közül kiemelkedik a Tokiói Nemzetközi Gitárverseny (2008), a Michele Pittaluga Nemzetközi Gitárverseny (2009) és a Julián Arcas Nemzetközi Gitárverseny (2011) első díja. A 2010-ben – a Naxos kiadó gondozásában – megjelenő második szólólemeze műsorából két mű is bekerül Enrique Robichaud kanadai zenetudós Guitar's Top 100 című könyvébe, mely a gitárrepertoár 100 legnépszerűbb művéből választ ki művenként három – a könyv szerzője által – jelentősnek és figyelemre méltónak tartott előadást. 2009-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem gitár tanszakának oktatója, 2021-től habilitált docense. Gyakran kap felkérést kurzusok tartására külföldről is, tanított már az Egyesült Államokban, Angliában, Ausztráliában, Észtországban, Franciaországban, Görögországban, Indiában, Izraelben, Kínában, Oroszországban, Spanyolországban, Vietnámban.

Laczak Boglárka 2007-ben diplomázott a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem énekművész szakán Keönch Boldizsár növendékeként. Marton Éva, Csengery Adrienne, Tokody Ilona, Nicholas Clapton, Helmut Rilling és Max Frey mesterkurzusain vett részt, 2008-tól Andrejcsik István volt az énekmestere. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem elvégzése után a Filharmónia két egymást követő évben is Fischer Annie-ösztöndíjjal ismerte el. 2007-ben Nemzetközi Oratóriumversenyen III. díjat szerzett. 2010-től 10 évig volt a Szegedi Nemzeti Színház magánénekes szólistája. Közel 40 szerepet énekelt idáig és a Káel Csaba–Zsigmond Vilmos féle Bánk bán filmben is dolgozott. Szegedi évei alatt többször elismerték: 2016-ban Verdi: Trubadúr c. operájának Azucena szerepében nyújtott kimagasló előadásáért Az Évad Ifjú Énekes címet kapta, majd 2017-ben Erkel: Bánk bán c. operájának Gertrúd alakításáért Dömötör-díjjal tüntették ki. Külföldi szereplései: Franciaország, Jersey-sziget, Csehország, Egyesült Királyság, Spanyolország, Mallorca, Románia és Ausztria. A Kecskeméti Katona József Színházban Bánk bán Gertrúdjaként debütált. Koncerteken és operett műsorokban is látható. Önálló műsoraiban a zenei műfajok sokszínűsége jelenik meg: a szakrális zenétől az operán át a musicalig és az operettig kínál egész estét betöltő szórakozást. Opera keresztemszetekben is sikerrel működött közre a Művészetek Palotájában és a Bel Canto Operatársulattal.